

täldab La leit mis ellab siin Ma peäl. Meie lo-
eme neld sanno iggapäwa enne sömaaega. Tem-
ma se armoltinne Jummal wõiko ta sedda head
weile oña halleda ja helde süddame pärrast tehha,

Terwisest ja haigusfest.

Et meie ma-rahwas et pea paljo murret nende
eesti kes haiged on, et moista neld ta mitte õiete
hoida / sest nisugused häddalised seiswad kül tu-
le käes / kül päiwad oues palja jallo / kül selge
külma jowad / ja et otsita mitte aegsaste sedda
rohto mis monnikord pisloga wotks abbi sata.
Sest se siis tulleb ta ühheks tükkiks, et ni mitto ig-
gal aastal omma teed lähhäwad / kes weel ollet-
sid kül ellusse wotnud jada, kut õiete olleks nende
järele katsud. Meie wotme siis ohto ja rohto
otsida / agga Jummal ta läest senna jure õunistsust
palluda / siis kül monni saaks rohust ta abbi
tunda.

